

ஸവാക്കാഴ

3.9

രജറോ

സ പൊ ക്ക റി

(രണ്ടാം പതിപ്പ്)

ക്കുറഞ്ഞ

Cum permissu superiorum.

ക്രമാഭ്യർഥം No. 39.

സംഖ്യ

—ശ്രാവണം—

I

വക്കിച്ചേട്ടന് ഒരാഴ്ത്തു തുറന്ന വായിച്ചു.
പ്രിയപ്പെട്ട അപ്പച്ചം,

കമിൽത്ത അഴുയിലാണെല്ലും അപ്പച്ചൻ അബ്ദതു
അവം അയച്ചുതന്നതു്. മീസുകൊട്ടതും വേംറ
ധിംഗ് ധീസുകൊട്ടതും ഒക്കെ അതു റിന്. ഡേ
രായും കരെ അവശ്രദ്ധകൾ ഏനിക്കു വന്നുചേര്ന്നിരി
ക്കുന്ന. ഉടനെ അബ്ദതുതുപാക്കുടെ അയച്ചുതരണം.
മറ്റു വിശ്രേഷ്യങ്ങൾ ഓന്നമില്ല. ഏനിക്കു സുവർ
തന്നു; അപ്പച്ചൻ സ്വംഖ്യമെന്ന വിശ്രദ്ധിക്കുന്ന.
ഗ്രേസിയുടെ ഒരാഴ്ത്തു് ഇന്നലെ കിട്ടിയിരുന്നു.

എന്ന, സ്വന്നം മകൻ,

ജയിംസ്.

നെട്ടുവായി ഒന്ന് നിശ്രദ്ധിച്ചിട്ട് വക്കിച്ചേട്ടന് പഠിച്ചു:
“എന്തോ? ഏനിക്കിടിന്തുക്കുടാ. കമിൽത്ത അഴുയിൽ
അംപതയച്ചു. അതുപോരെനോ? ഇനിയും ഉടനേ
അബ്ദതുക്കുടെ വേണ്ണെനോ! ചെടുക്കുന്ന ഇതൊക്കെ
എത്തു ചെയ്യുവാണോ?”

ക്കരേനേരം മെണ്ണനും അവലംബിച്ചതിനുംശേഷം അ
യാർ മേശ തുറന്നു; അതിൽനിന്നും അബ്ദതുതുവം ഏല്ലാം
ഞട്ടു പോകുവിലിട്ട്; മേശ പൂട്ടിയിട്ട് ഇംഗ്ലീഷ്യനും.

പുതുവാസല്ലും നിറങ്കു ഒരു പിതാവംയിരുന്നു
വക്കിച്ചേട്ടന്. അയച്ചുടെ കല്ലിനത്പര്യം ധനാധിതിയും

ങ്കും മോശമായിരുന്നില്ല. ഇയിംസും ശ്രേസിയുംബാൻ് അ യാളിടെ ഓമനസത്തികൾ. ഇയിംസ് വൈസ് കൂളി ചും ശ്രേസി മിഡിൽസ് കൂളിലും പറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇയിംസിന് വൈസ് കൂളി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും അരംഭപ്രാഞ്ചത്തിൽ ലഭിച്ച അത്തമിത്രമായിരുന്നു ഡാസി. അൻസ് അവരിൽ നാബേജ്ചത്തെ ഫ്ലൈഡബൈസി, തുടൻംജു ജീവിതത്തിനും വസന്തത്തിൽ പുവിരിച്ചു് അത്തമാന്തരാ ആടെ പരാഗം വിതരി. അ പരാഗഘുരത്തിൽ പ്രവാതി ഞൈ അവക്കെടുത്തു മുഖ്യമായിരുന്നു നിത്യതയുടെ ദൈവിക അവർ പിരപ്പംസപുഠ്യും കാഴ്ചവെച്ചു.

സ് കൂളിൽനിന്നും അധികം അക്കലെയായിരുന്നില്ല ഡാസിയുടെ ഡെനം. അന്നേദാട്ടു ഇയിംസിനെ അവൻ പല തവണ ക്ഷണിച്ചു. അപ്പോഴെല്ലാക്കുള്ളും അവിടെ പോകുവാൻ ഇയിംസിനു പുള്ളിസമതവും അധികമായ അഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ബോർഡിംഗ് മാസിൽനിന്നും അന്നവാദം കിട്ടാതിരുന്നതിനാൽ അ ക്ഷണങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ക്ഷമാവണ സഹിതം നിരസി തന്ത്രജ്ഞയി ഭവിച്ചു. അതേനേ നിരസിക്കേണ്ടിവനാ ഓ റോ അവസരത്തിലും അവക്കെടുത്ത അത്തമാന്തമെമ്മരി അ ലംബവർന്മായതുപോലെ അവശ്യത്രെപ്പെട്ടു.

അവസരം ഡാസി ഇക്സാഡംഗത്രോച്ചക്രടിപരിഞ്ഞു: “ഇയിംസേ, നിന്നും അത്തമാന്തയെ കരിപ്പുച തന്ത്രിരിക്കാൻ എന്നിക്കു നിയ്യംമാറ്റില്ല.”

“അതെന്നു ഫ്ലൈമിതാം?”

“എന്നാണേന്നറിഞ്ഞുകൂടെ? ഞാൻ പരയണോം?”

“പ്രിയപ്പുട ഡാസി, ഞാൻ തുറന്ന പരയട്ടു”

ഡാസിയുടെ പലതുകൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇയിംസ് തുടൻ:

“എന്നും അത്തമാന്തയെ നീ കരിപ്പുചത്തുന്നതിൽ, എന്നും അന്തരാത്മാവേപംലും നിർവ്വാംജം പുസന്ന ക്ഷണം. എന്നിക്കു് കൂരവും വിനിതമായ ഒരേക്കു മുണ്ട്, എന്നയോ എന്നും അത്തമാന്തയെയോ

നീ തെറിഡിലുരിക്കുതേ എന്ന്. അറബാധംകിട്ടാ തിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണോ ഫ്ലോമിതനെന്നു ക്ഷണം ഒരു ഇന്നദനെ നിർണ്ണയം നിരസിക്കേണമെന്നു വന്നതും ഈ നിശ്ചിതമായ പരിഭ്രവത്തിനു കാരണമാ ക്ഷേണമെന്നു വന്നതും! ഏതായാലും എന്നെന്ന നീ ഇന്നദനെ തെറിഡിലുരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇന്നു ദാനു അറബാധം കുടംതെത്തനെ പോങ്ങവും സമർ മാണം”

“ഇയിംസേ, നിന്നും ആത്മാത്മയൈ തെറിഡിലുരിക്കുന്നു പാടില്ലെന്ന് എന്നിക്കു പരിപൂർണ്ണ ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിലും, മനസ്സിന്നും വിശ്വമങ്ങളുടെ കൊണ്ട് ദാനു അന്നദനെ പറഞ്ഞുവോയ്യതാണ്. എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം.”

“ക്ഷമിക്കാൻ എന്നെങ്കിലുമുണ്ടെന്നു ദാനു കയറുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു.”

നാലുമൺിക്കു കൂടാനുകൂടിണ്ടു. ഇയിംസ് ബോർഡിംഗ് ഹാസിലേക്കു, പോയതേയില്ല.

ഡാസിയുടെ ഭൂഗര കണ്ണപ്പോൾ ഇയിംസിനെ ഒരു വല്ലായ്മ ബാധിച്ചു. ഒരു വല്ലായ്മ ഹാഡയൽത്തിന്നും എറബവും അടക്കിയിൽനിന്നും അതഞ്ചുയന്നതായിരുന്നു. സ്വന്തം ഭവനംപോലെ അതു കെങ്കേമെമോ പരിഷ്കൃതമോ ആയിരുന്നില്ല ഡാസിയുടേതു്. ഒന്നോ രണ്ടോ തൃജക്കുള്ളൂ, രണ്ടോ മൂന്നോ കൊരണ്ടിപ്പുലകുകളും ആയിരുന്നു അവിടെ അശാതർക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കിവാനാണെങ്കിൽനു ഇരിപ്പിടക്കും.

ഡാരിക്രൂത്തിന്നും നേരിയ ലക്ഷണങ്ങൾ അതു ഭവനത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു: എല്ലാം, തൊലിയുമായി അവഗ്രഹിച്ചിട്ടു റണ്ട് പത്രകൾ—അടക്കം മുകളിം ജീണ്ടിച്ചു ഒരു പത്രത്തോഴ്ത്തു്— മുൻകിണ്ട പാനുംബളം മുഖ്യിന്ത മുവവുമായി പ്രത്രക്ഷേപ്പുട ഡാസിയുടെ മാത്രം വു്—മല്ലേം ചെളിയും വാരിപ്പോതിണ്ടു് കരണ്ടും കഴുത്തിനിൽക്കളിച്ചും നടക്കുന്ന ഒരു ശിന്റു— ഈ വിധം സംവിധാനങ്ങളാൽ അതു രംഗം ശോകരസപ്രാധാന്യാന്‍നത്തിനു്

ഉതകിയതായിരുന്നു. സകലവിധ സുവസ്ത്രാഗ്രാംങ്ങളിൽ പഴന് ജയിംസിന്റെ എഡയം അ ശോകരസപ്രാംഭം ഗ്രാമത്തിൽ നേരുപയരപ്പെട്ടു.

ഈദൻനെയാൽ എഡയപ്പീകരണത്തുടെ നടപടിയോടൊപ്പം, തന്നെ അനവധി തവണ ക്ഷണിക്കുയും ഇത്തവണ കുട്ടിക്കാണ്ടുവരികയും ചെയ്യും ഭാസിയുടെ അത്മാത്മത ജയിംസിന്റെ അലോചനയിൽ അഞ്ചരിച്ചു. എഡയറിത്തികർക്കുള്ളിൽ കുട്ടന്തിനില്ലോതെ, പരിസ്രംബന്ധപ്പോലും വിഗണിച്ചു പുറത്തുതള്ളുന്ന ഒരു സവിത്രം ഭാസിയിൽ അവൻ ദർശിച്ചു. അ ദർശനം അവന്റെ ചാരിത്ര്യത്തെ അനുഭവത്തുടില്ലതയിൽ ഒരു കൊഞ്ചിച്ചു.

അ ശ്രീഹ്രവിന്റെ കരച്ചിൽ അവഹാരക്കുവുകും സ്ഥായിരിക്കും എന്ന ജയിംസ് കരുതി. അതിനെ അവൻ അഭികിൽ വിളിച്ചു; കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പത്രത്തു മുഖം നോട്ടേട്ടതു് അതിന്റെ കൈകളിൽ കൊടുത്തു. അനുഭവംയിക്കുത്തിന്റെ അടക്കമാംസങ്ങളുമായി അതു് “അ വിഭക്തിനിന്നും അക്കദേശക്കു പാംതു്. അതിന്റെ തല്ലി നോട്ടുമായി ജയിംസിനെ സമീപിച്ചു്.

“കുട്ടി, കുട്ടിയുടെ ഒരു പത്രത്തുമുഖം നോട്ടും ഏടുത്തു കൊണ്ടു് ഈ കുട്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നും അ ആവാം” അവൻ അ നോട്ടു ജയിംസിന്റെ നേരെ നീട്ടി.

“അല്ല; ഏടുത്തുകൊണ്ടു് പോയതല്ലു; നേരു കും ചുത്തതാണോ്.”

അ രംഗുഎഡയം അനുഭവത്തിൽ കൂടുതൽ.

ഭാസിയുടെ ഇളയസ്വേദനരിയായിരുന്ന ഒന്നുക്കി. ജയിംസിന്റെ എഡയവിശ്രാംപത മനസ്സിലുംകും അവൻ അവന്റെ അടുത്തുചെന്നു. കോമളമായിരുന്ന അവളുടെ ശരീരം. എന്നാൽ മെല്ലിവിന്റെ ഉടവുകൾ അതിൽ തട്ടിയിരുന്നു. കീറിപ്പറിഞ്ഞ ഒരുപ്പായിരുന്ന അവൻ അ സ്വിശ്ശത്തിനുന്നു. വാതാല്പര്യം തുച്ഛസ്വനു കണ്ണുകളിൽ ജയിംസ് അവരെ സമ്മുഖം നോക്കി.

“ഭാസിയുടെ പേരുള്ളോ?”

അവൻ ചോദിച്ചു.

“അതേ.”

“അടക്കമുള്ള പത്ര പേരെന്നാണ്!”

“ജാനകി.”

“എത്തു തുംസിലും പറിക്കുന്നതു്?”

“തുംസിലല്ല; ഞാൻ സംഗ്രഹിതമാ പറിക്കുന്നതു്.”

“എനിക്കണ്ണ ഇങ്ങനെന്നെയാൽ പേരുള്ളണ്ട്. ഗ്രേസി യെന്നും പേര്. കന്ധാനുമീലം വക റാജ്ഞിക്കുടയ്ക്കി ലാണെ പറിക്കുന്നതു്:”

തന്നെ സംമോദ്ദൃതത്തെ ഭാസിയുടെ സമോദരി യുടെ മുമ്പിൽ ഒയിംസ് അവതരിപ്പിച്ചു. അതിൽ അ പാരമായ സംതൃപ്തിയുടെ അനുഭവം അഭ്യന്തരായി.

ങ്ങ മെന്നും! ഒയിംസിനെ നോക്കി ജാനകിനിനു. അവന്നും ശ്രദ്ധാർത്ഥിക്കയില്ലോ പതിന്തു. അവളുടെ കഴുത്തിൽ പോന്നിന്നും ഒരു പൊടിപോലും ഈ ശ്രദ്ധനും അവന്നു കണ്ടു. ഗ്രേസിയുടെ കഴുത്തിലെ സ്പഷ്ടമാലകളുടെ സംഖ്യയും അവൻ അനുസ്മരിച്ചു. ഭീമ മായ ഓരോതരം! ആ അഭ്യന്തരത്തിന്നും ഇങ്ങപുരത്തുമുള്ള താന്മാ ഭാസിയും എങ്ങനെ സവാക്കളായി ഏന്നവനു സംശയംതോന്തി. അതിന്തന്നിനും അവൻ സന്തുഷ്ടിച്ചു. അവന്നും കഴുത്തുകൾ റിംബു.

കഴുത്തിൽ കിടന്ന ഒരു സ്പർശ്മാല ഉണ്ടി അവൻ ജാനകിക്കു കൊടുത്തു.

“ഭാസിയുടെ കുടുക്കാരന്നും ഓമ്മിയും ഇതിരിക്കു ടെ! സംഭാവന കണ്ടു തുറക്കപ്പെട്ട കൈകളിൽ എല്ലാ തതിന്നും കുഴുക്കൈകളുമായി അവൻ അതു വാങ്ങി. അ തു അമിതമായ അനന്തരം ഒരു പുക്കിക്കു് അന്നാലുമായി ടായിൽസ് അനുഭവപ്പെട്ടതു് ഏറ്റവിലെ ഒരു കുടുംബവോ ലും ജാനകിയെപ്പോലെ അനന്തരത്തിലെതയിൽ അറംടി ദിനന്നില്ല.

ഫോറിനു കാപ്പിക്കുന്നതു സ്ഥാരിക്കവും വണിപ്പെട്ട നടന്ന ഭാസി ഒയിംസിനു സമീപിച്ചു.

“ജയിംസ്, കുട്ട കാപ്പി കടിക്കണം.”

“വേണോ; ഭാസി, എനിക്കു കാപ്പി വേണോ.”

അ ദാരിദ്ര്യത്തെ സംകുച്ചി നിറഞ്ഞി അവൻ ഏങ്ങനെ കാപ്പി കടിക്കണാണ്?

“ഒക്കേലും; അല്ലെങ്കിൽ കാപ്പികടിക്കണം.”

ഭാസിയുടെ വിശ്വാസിശ്വാസിള്ള നിർബന്ധത്താൽ ജയിംസ് ഏഴുന്നേറ്റ.

ങ്ങകളു കാപ്പിയും ഏതൊരു പലമാറ്റങ്ങളും അ വന്നു മുമ്പിൽ നിരന്ന. അ ശിത്രവും അട്ടത്തെത്തതി ഒരു കവിർക്കാപ്പിമാത്രം അവൻ അക്കത്താക്കി. പലമാറ്റങ്ങളും അ ശിത്രവിന്റെ മുമ്പിലേക്കെ മംറിവെച്ചു-അങ്ങനെ അ ചടങ്ങു നിർവ്വഹിച്ചു.

അവൻ സ്ക്രൂളിലേക്കെ നടന്ന. കുറേ നടന്നപ്പോൾ ജയിംസ് പെടുടന്ന പറഞ്ഞു:

“ഭാസി, എന്നീരു പേനാപോയി.”

“വിട്ടിൽ വച്ചുണ്ടായിരുന്നോ?”

“ഉച്ച്; അവിടെന്നിനിരങ്ങേബുഴും ഉണ്ടായിരുന്നു.”

“നമ്മക്കു പഴിയിൽ ഒക്കെ നോക്കാം.”

പേനായും നഷ്ടപ്പെട്ട വിശ്വാദിച്ച് ജയിംസ് ബോർഡിംഗ് മഹാസിലെത്തി. അവിടെ ഒരു ശിക്കൽ അവ നീറ്റുമെൽ പതിയാൻ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന വാദം വാങ്ങാതെ അക്കലെയെന്നോ പോയതിനാൽ ഒരു രൂപായുടെ വൈഹാ ബോർഡിംഗ് മഹാസ് വാർഡാനും അവൻറും സംഭാവനചെയ്തു.

II

കുടിഞ്ഞു കൂട്ടുകളുമായി ഭാസിയുള്ളിൽ വരുന്നോ ജയിംസിന്റെ കരം ഉരുക്കം, പത്രുപതിനഞ്ചു തുപ്പം ആക്കമറിയാതെ അവൻ ഭാസിക്കു നൽകം. അ വിനി തോപമാരപ സദ്ദേശവാസ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അട്ട, ത്വിക്കം. അതു വാദിക്കാരിരിക്കത്തക്ക മുരക്കിലുന്നും അതു ദാരിദ്ര്യവിധിനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മീസുകൊട്ടക്കേണ്ട ദിവസങ്ങൾനും ഭാസിക്കു
വേണ്ടിയും ഒരുപ്പു് അറബിക്കൊണ്ടുവരാതെ. അറബാർത്തനെ
ഭാസിക്കുടെ മീസുകൊട്ടതു രസിതു വാങ്ങും. ആ രസിതു
ഭാസിക്കു സമാനിക്കും.

അങ്ങനെ പുരോഗമിച്ചു; അവരുടെ മെത്രിയും,
വിദ്യുത്തും സ്ക്രൂക്കുമെന്തു ഫൂസിലെ പരീക്ഷ
യും കഴിഞ്ഞു ഇതുവക്കം ചെയ്തുമെന്തായിരുന്ന പാണ്ഡിക്കു
മെന്നു്.

നീം ഒരവധിക്കാലം ആ വിക്രമികളുടെ മുമ്പിൽ
പരിമിളം വിശി നിന്നു. ഭാസിയെ വീട്ടിൽക്കൊണ്ടുവോക
ണമെന്നും കരേ നാളുകൾ അവരുടെ തംഖസിപ്പിക്കണ
മെന്നും ആയിരുന്ന ജയിംസിന്റെ ആനുവദം. ആ ആശ
ഹത്തത അവൻ ഫ്ലോറിൽനിന്നും മുമ്പിൽ സമൃദ്ധിച്ചു.
അതും ഓഡാറ്റു കരതിമാത്രം ഭാസി അതിനു വിസ്തരിച്ചു. പീണ്ടം ജയിംസിന്റെ ഫ്ലോറോലമായ പ്രദയ
അനിൽനിന്നും അതുംതമായ അള്ളത്മനകൾ മുഴങ്ങി. ഭാസി സമർത്ഥിച്ചു ജയിംസിന്റെകുടെ യാത്രയുകവാൻ.

ജയിംസിന്റെ ഭവനത്തിലെ സത്രബിയിൽ ആന
സിച്ചുകൊണ്ട് ഭാസി .കാറേനാളുകൾ കഴിച്ചു. ആ നാളു
കളുംകൈയും അവരുടെ സവിത്രാത്തിന്റെ പുതുവസന്ന
മംഗലിനും. ആ വസ്ത്രത്തിൽ അവരുടെ പ്രദയക്കോക്കി
ലണ്ണൾ കുവിതെളിഞ്ഞു.

പരീക്ഷയുടെ ഫലം പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യപ്പെട്ട്.
ഭാസിക്കും ജയിംസിനും ആനന്ദമുണ്ടായി, അവരുടെ വി
ജയങ്ങളിൽ. ധനാവൃഗം പുതുവത്സലനമായ വക്കിച്ചേ
ടന്ന മകനെ കോളജിലയെല്ലാംതന്നെ തീരുമാനിച്ചു.
അതിനൊള്ളതനെ തെലവുവന്നാലും തരക്കേട്ടിലും, മക
നെ ഒരു ബിരുദധാരിയായി കാണണം. അതാണു വക്കി
ച്ചേടുന്നു ആശുവദം.

ജയിംസ് ഭാസിയുടെ ഭവനത്തിൽ എത്താൻ. ഏവെന്ന
ക്കിലും ഒരു ജോലി കിട്ടുവാൻ ഭാസി ശ്രമിച്ചു നടക്കുക
യായിരുന്നു. അതുംനാാർ അനാദവിച്ചു ഭാവിച്ചു അതിനും
ഇനിയെക്കിലും ഒരവസ്തുനും വന്നേല്ലു മെന്നാണു മുത്രും

യാൽ അവന്റെ മാതാപിണ്ടി ഭവം പ്രസന്നമായി. പ്രിയപ്പെട്ട തഖ്തിയുടെക്കല്ലും സമോദരങ്ങളുടെക്കല്ലും കല്ലും നീർ ഇനിയെക്കില്ലും കാശവാൻ ഇടയാക്കുന്നതും അതും അംഗീകാരത്തോടും നിശ്ചയത്തോടും അതാണ്. ഭാസിയും ഒരി നടക്കണ്ണതു് ഇനിയും അതു കല്ലുനീർച്ചുംലുകൾക്കും അര സ്ഥാക്കിയാൽ അതെന്നു മഹാ പാപമായിരിക്കും തന്റെ മേൽ ഏന്നായിരുന്നു അവന്റെ വേദ്യുതം.

“ഇയിംസേ, കോളജിൽ എന്നാണെ പോകുന്നതു്?”

“അടുത്തതിന്റെ പിന്നതെ അഴുയിൽ പോകുണ്ടാം.”

“ഇയിംസിന്റെ സ്വർഘവിജയത്തിൽക്കും ഭാസിയുടെ പ്രിയം തുറന്നുള്ള പ്രാത്മാകർഷ ഉണ്ടായിരിക്കും.”

“അതുപോലെ ഭാസിയുടെവിജയത്തിനായി എണ്ണം.”

“കോളജിൽ സുശ്രോതനമായ ഒരു ഭാവി ഇയിംസിനാണെങ്കെമെന്നു് തൊന്തു ഉറച്ചു പിശേഷിക്കുന്നു. പുതിയ കോളജ് സവാക്കളും തുടന്നുള്ള ബിരുദ ക്ഷേത്രം അക്കേപ്പോർ സംഘ ഭാസിയെ ഇയിംസിനു റീറിക്കമേം എന്നേം?”

ഇയിംസിന്റെ പ്രിയം തുടിച്ചു; വദനം ചടച്ചു. ഭാസിയുടെ വാഴക്കളോടുള്ള പ്രതിധേശ്യം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ തണ്ടു കല്ലുനീർക്കണ്ണങ്ങൾ അവന്റെ കല്ലുകളിൽ പോചിച്ചു.

“ഭാസി, ഇതും നാളുകളായിട്ടും എന്ന മരാളി പ്രാക്കവാൻ നിന്നു കഴിയാത്തതിൽ തൊന്തു പുസ്തകിനും. എന്നെന്നു പ്രിയയതെ എറുപ്പേം പ്രാവശ്യം നിന്നും നിന്നും ദുഡിൽ തൊന്തു തുറന്നിട്ടണ്ടു്. എന്നാൽ അതിന്റെ അക്കം കാശവാൻ നിന്നും കല്ലുകൾ മന്ത്രിപ്രായല്ലോ! അതിനകത്തു് ഉണ്ടിവന്നിൽനാൽ, ഇനിയും ഉണ്ടിവന്നും അതയ ഫ്രൈഫത്തിന്റെ പുതാനു തുള്ളികളിൽ ഒരുണ്ടുമെങ്കിലും നിംബന്റെ പ്രിയത്തിനുന്നുകിൽ

ഇനിപ്പോൾ ഇന്ത്യാട്ട് സംസ്ഥാന ദാനത്തോളം ഒരിനംബന്ധന നി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുകിൽ!”
അവൻറെ ക്ലൗഡ്ക്ലീറ്റനിനം അ ക്ലൗഡ്നിർക്കണ്ണങ്ങൾ അടങ്കാവിണം.

“എൻറെ ജയിംസേ, തൊൻ അങ്ങനെ ഓൺ പറ
ഞ്ചുപോയി. അതുവെറും ഒപ്പചാരികമായിരും
വരണ്ഞുപോയതാണ്. ഇങ്ങനെ നി ഭഃവിക്കമെ
നോ ഭഃവിക്കണമെനോ, നിന്റെ എല്ലായിങ്കു
നെ മുറിപ്പുചെരുമെനോ മുറിപ്പുചെരുമെനോ കയറി
യല്ല തൊൻ പറഞ്ഞത്തു്. അതുമിത്രമേ ഏനോട്ട് നി
ക്ഷമിച്ചും ലും! എൻറെ അവിവേകം നി പൊറ
തനാലും!

ഡാസി ജയിംസിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പതിച്ചു. ജയിം
സ് അവനെ വിട്ടിച്ചുഴുന്നല്ലിച്ചു. ഏതാണം നിമിഷ
ങ്ങൾ, അവരെ ഒരാഴുംയാത്രിൽ ഏകീകരിച്ചുകൊണ്ട്
കടന്നപോയി.

“ഡാസി, നി കോളജിൽ പോകുന്നില്ലോ?”
ജയിംസ് ചോദിച്ചു.

“ഫ്ലൈറിൽ അതിനാജ്ഞ ഭാഗ്യം എനിക്കേണോ?”

“എല്ലുകൊണ്ടാണില്ലുംതാതു്?”

“ജയിംസേ, എൻറെ കാഞ്ഞങ്ങൾ നിന്നക്കരിഞ്ഞ
കുടേ? പിന്നെന്തിനാണ നി ഇങ്ങനെ ഏനോട്ട്
ചോദിക്കുന്നതു്?”

“ഡാസി, എൻറെ എല്ലായത്തെ നിന്നകം അവിഞ്ഞ
കുടേ? പിന്നെന്തുകൊണ്ടാണ നി സംശയിക്കുന്നതു്,
അത് ഭാഗ്യം നിന്നകില്ലെന്നോ?”

“അത് ഭാഗ്യം എനിക്കില്ലെന്ന തിച്ച്യായതുകൊണ്ടു്”

“ഡാസി, നി സംശയിക്കാതെ, അത് ഭാഗ്യം നിന്ന
കുണ്ടോ്.”

“എനിക്കോ? അതെങ്ങനെനോ?”

“തൊൻ നിന്റെ കുട്ടകാരനാണബുക്കിൽ അത് ഭാഗ്യം
നിന്നക്കുണ്ടോ്.”

ഡാസി ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ സുംഭിച്ചുനിന്നു.

“ഡാസി, നീയും കോളജിൽ പോകണം.”
അവന്റെ മെഴനം പിന്നെയും നിഞ്ചനിന. അയിംസ്
തുടന്ന്:

“ദ്രോഹിതാ, വിശ്വാസിക്കേണ്ടും. നമ്മക്കാരുമില്ല
കോളജിൽപോകണം. ചെലവുകളെല്ലാം തൊന്ത്
സഹിതുകൊള്ളാം. ഓന്നിനും നീ വിശ്വാസിക്കേണ്ടും”
“ഇയിംസേ, ചെലവുകൾ വളരെ കുട്ടിയിരിക്കും”
“എൻ്റെയകില്ലും കുടകേ. തൊന്ത് സഹിതും
പോരോ?”

“വല്ല ജോലിയില്ലും പ്രവേശിക്കണമെന്നാണു് എ
നെറ്റ് അഭ്യർധം. അഥവാടെയും അഭ്യർധം അതു
തന്നെ.”

“കോളജിലുംപറിഞ്ഞാകുടി കഴിഞ്ഞിട്ട് ജോലിയിൽ
പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലോ നല്ലതു്?”

“ഇയിംസേ, അഥവാ സമത്വക്കമെന്ന തോന്തനില്ല.
ജാനകിയാണെങ്കിൽ നാടകക്കമ്പനിയിൽ ചേറ്റ്
പോയി. അതിനു് അഥവാ ഒരപാട്ടകരണം. തൊന്ത്
വളരെ അശ്രദ്ധിപ്പിച്ചു. പിന്നെയും കരച്ചിൽ
തന്നെ. തൊന്തും പോകുകയാണെങ്കിൽ അഥവാടെ
സകടം വളരുക്കും.”

“വാൻ സർവീസിലേക്കുന്നമല്ലപ്പോ, പാറിക്കുന്ന
പ്പോ? തൊന്ത് അശ്രദ്ധിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.”

“കുട്ടംവം പാലിച്ചുകൊണ്ടപോകേണ്ടതും എന്നെന്ന്
കുടമയപ്പോ? അതിനെന്നാക്കു കരേപ്പോം വേണ്ടോ?”

“എല്ലാത്തിനും നിവൃത്തിയുണ്ടോകും. അസി വിശ്വാസിക്കേണ്ടും. നീ കുടകു ഇല്ലെങ്കിൽ എന്നിക്കു കോ
ളജിൽ പോകും രസമില്ല.”

III

.

ആകാശത്തിനും അനന്തതയിൽ അനേകം വംഡം
മലരകൾ റികസിച്ചുനിന്ന. അവയുടെ പരിമലയോറ
ണി ഭ്രമിയിലോകം മുസരിച്ചു. അവയുടെ മുകാശവും

അഗത്തിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഇഷ്ടപരമാധാരമും അങ്ങ് നെയ്യേണ്ടും മറരംലിക്കേണ്ടും.

വക്കിച്ചേട്ടു പ്രഭാതത്തിൽ പജ്ഞിയിൽ പോകം. അവിടെ കണ്ണുനിൽക്കും കൂപ്പുകൈയുമായിനിന്നു പുതിയി കും. ദിവ്യപൂജയും കണ്ട് വിടിലേക്കു മടങ്ങും. മറ്റൊലി കർക്കി ശേഷം വിശ്വാസം പജ്ഞിയിലെത്തും. ഒയിംസിനും ഗ്രേസിക്കിംവേണ്ടി എടയം തുറന്നാജ്ഞ പ്രാത്മനകൾ ഉയരുത്തും.

“തെബവുമേ! ഏന്നും കണ്ടുകൊടു. അവരെ അങ്ങേ തുരകേകളിൽ തൊന്തു സമർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങേ ഇഷ്ടംവോലെ സകലതും”

ഗ്രേസിയുടെ ഒരുഴ്ഫത്തു് അയാൾ വായിച്ചു. അതിൽ ഏഴതിയിൽക്കും:

“—— ലേഖകിക്ഷിവിതം. അതിൽ അലപ്പ കികമായ .രഹാന്നടം അടങ്കിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നാൽ അധികമാളുകളും അതറിയുന്നില്ല. അ അന്നനടംസ്ഥാദനത്തേക്കാൾ അഭിലഷണിയമായി ഏറ്റുണ്ട് ഭൂമിയിൽ?”

“അപ്പുചും, നയനസുഖമായ ഒരു ഘുറോണ്ടം ഇതാ ഏന്നിക്കു പ്രശ്നമാക്കുന്നു. അതിൽനിന്നും ഏന്നുറ നേരേ വീതുനു പരിമിച്ചു! ആ പരിമിച്ചു തൊന്തു അസ്പദിച്ചു തുടങ്കിയിട്ട് കരേന്നാളുള്ളയി; അപ്പു ചുനെ അറിയിച്ചില്ലെന്നുണ്ടുള്ളൂ. ആ ഘുറോണ്ടപ്പി ലേക്കു് ഏന്നുറ മുൻവലവാദങ്ങൾ ഉഫറിക്കതി കുകയാണോ്. അതിനുറ കവാടം ഏന്നിക്കായി തുറ ക്കുപ്പുചും. അതിലേക്കു തൊന്തു ചാടിക്കയറും. അപ്പു ചുനു ഏനെ തക്കുപ്പുചുത്തയതേ.”

“കത്തണാനിയിയായ തെബവത്തിനു വിനിത്തേണ്ടാതും” വക്കിച്ചേട്ടു ആ ഏഴത്തു്” അയരത്തിൽചേരുതു ചുംബിച്ചു. കൈകൾ രണ്ടും കൂപ്പി, ദിവം ആകാശത്തി ലേക്കേയ്ക്കി, ദൈതിവുരുസ്സുരം അയാൾ ചൂറുന്തു:

“കത്തംവേ, നിന്നുറ ഇഷ്ടംറോംബോതനും ഏസ്റ്റി നിറവേറുടെ!”

ഡാസിയും ജയിംസ്യും കോഴ്ജ്ജുവില്പ്പാട്ടുനേ അർന്നുണ്ടെങ്കിലും അവശ്വതകളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു കഴിയാണ്. ഡാസിയുടെ മാതാപിറീ അവൻ്റെ വിദ്യം ത്രാസത്തിനു സമ്മതിപ്പിച്ച വിധികൾ ഒക്കെന്നും ഒരു ഡിംഗിൽനിന്നും ചാരിതാമ്പ്രം ശരംക്കാലത്തിലെ ചന്ദ്രിക പോലെ തെളിയും. അവൻ സവാവിനേരും വരണ്ണാം:

“നമ്മുടെ സവിത്രപം എന്നമെന്നും ഇങ്ങനെ ഘൃഷകൾ ഉതിർത്തിനുണ്ടെങ്കിൽ!”

“അതിൽ സംശയിപ്പുംനാണോ? ഇതൊരു ശക്തി കാണുന്ന നമ്മുടെ സവിത്രത്തെ മറിവേല്ലിക്കവാൻ കഴിയുന്നതു്?”

“നരകത്തിലും സപ്ത്രത്തിലും നാഥർ സവാക്കളും യിത്തനെന്നയിരുന്നാൽ എന്നൊരാനുംനിർവ്വു തിയാം യിരുന്നും!”

“നരകം നമ്മുടെ സവിത്രത്തിൽ തിരുച്ചുഹായും മേരക്ഷമായി പരിണമിക്കും..”

അങ്ങനെ നാരകീയ ധാതനകളും സപ്ത്രിയംഗങ്ങളും കളാക്കിത്തീക്കാൻ തയ്യാറാണുണ്ട് അവയുടെ സവിത്രപം അഭിമംഗംകൊണ്ടു.

മോണ്ഡുലിൽ നിത്രവും ഒരച്ചിച്ചുജ്ജീവാമസം ദൈഹി ആളിലേതിനേക്കാൾ വളരെ കുടുതൽ അനുഭവരമായി അവക്ഷ്യേന്നുണ്ടി. തുംസുസമയത്തു മാത്രമായിരുന്ന മുന്നും അവയുടെ സഹവാസവും സംമീപ്പവും. ഇന്നുംകുട്ട ആ സഹവാസവും സംമീപ്പവും നിത്രതയിൽ ഒടിച്ചേറുന്നു. ഉണ്ണും ഉറക്കവും, വാട്ടും പറപ്പവും, കളിയും കളിയും അവരെ ഇന്നു സമീപിക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യു. ഏകികരിച്ച മുഴയങ്ങളും മായി ആ രണ്ടു ശരീരങ്ങൾ അകലാതെ നിന്നു.

അനുഭവത്തിൽ അചക്കിയ നിമിഷങ്ങളും ദിവസങ്ങളും - അവരെയെ എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നും അച്ചൊംതിമാർ അലോചിച്ചു. എറററും മുള്ളതയിലെത്തിരിയാം മാറ്റും അവർ അവലുംവിച്ചു.

സംശ്ലാത്തിൽ അവർ നഗരവിമികളിൽകൂടി

‘സൊള്ളി’ അതുമിൽ കണ്ടുകൊട്ടു രസികതയിൽ ലയിച്ച് അവാർ കരാഴിത്തിരിയും. അതിൽ എന്തോ നിരുന്നുംബന്നും കുറങ്ങാൻ അവരെ അനാഗ്രഹിക്കേണ്ടായി അവക്ഷേത്രാനി.

മലവാരത്തുനിന്നും പുരപ്പുട കൊച്ചുതയവി അതിനും സപ്പുതയുമായി തുള്ളിക്കുത്തിച്ചു പാഞ്ചു. കരേ അകന്നപ്പോൾ അതിൽ അഴക്കുകൾ കല്പന്ന് തുടങ്ങി. അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അതു കലങ്ങി മരിഞ്ഞു.

വോൺവിംഗ് മഹാസിൽ വൈദികതയെ മേൽനോട്ടിനുകൂടിക്കിഴിൽ നയിച്ചു ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഒരു അംരസീയത ജയിംസിനും സ്വന്ദവത്തിൽ കല്പന്നിരുന്നു. അന്ന് അവനും ബഹുവൈദികളും ബീഡിയും സിഗററും. ആ ആദ്യംബന്നും അവനിൽ നിന്തും നിലനിന്നു കാണാൻ ആകാശക്കുമ്മങ്ങൾ കൊതിച്ചു.

പുകവലിക്കണ്ണം, മുറക്കണ്ണം, വല്ലപ്പുംചും അല്ലെങ്കിലും സേവിക്കണ്ണം— അന്നുനെ ചില പൊടിപ്പുയോഗങ്ങൾ ഭാസിയുടെ മുവത്തുതെ അലക്കരിച്ചിരുന്നു! ആ പൊടിപ്പുയോഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കണമ്പോൾ ജയിംസുമായും നിന്തുസ്ഥാപിച്ചതിലും സംശയാരണത്തും കിലാന് അവനും മുവത്തിനു കഴിവില്ലെന്നിരുന്നു—സമാനവുമില്ലായിരുന്നു. ആത്മാന്ത്മഫ്ലേമിതനും അവപ്പേരും ഇയിമാത്രം ജയിംസും അവയെ കരത്തി. ആ ബീഡിച്ചുകയും, മുറക്കിച്ചുമന ത്രപ്പലും, കള്ളിന്പുവതയും, അംഗൾാം നീരിക്കുതെത്തു മുന്നുനെ കാറുപിടിപ്പിക്കാമെന്ന് അവൻ ആലോച്ചിച്ചില്ല— ആലോച്ചിക്കാവും കഴിഞ്ഞില്ല. അംഗൾനെ ആലോചന അരാംടിക്കാവോൾ അവക്കുടെ സവിത്രപും ക്ഷതമേൽക്കുന്നതായിരുന്നു ജയിംസിനും അന്നുവോ!

അട്ടകാരനു പരിചിതങ്ങളും സേവിതങ്ങളും അയ്യിക്കുന്ന ബീഡിയും, മുറക്കണ്ണം, മല്ലവും ജയിംസിനും പരിചിതങ്ങളായിരുന്നതാണി. അല്ലപരിചയത്തിൽനിന്നും അവാട്ടാട്ടജും അല്ലെന്നി അവനിൽനിന്നു അകന്നു. അല്ലെങ്കിടെ പരിചയപ്പുട്ടോൾ അല്ലെങ്കിലും പ്രീതി അവന്ന് അവ

ജൂട്ടപേരിൽ ഉണ്ടായി—ഉണ്ടാക്കവാൻ അസി കാരണം മായി!

പുകവലിയും മുടക്കണ്ണം ജയിംസിന്റെ അടബ്ദി സൈറ്ററുത്തെ അത്ഭുതമായി കളക്കപ്പെട്ടതി. മല്ലപ്പണം പിന്നിട്ട് അതിനെ കുറപ്പിച്ചു, അതോന്നെ വക്കിച്ചേട്ട നീറു മകൻറെ കോളജ്ഞജീവിതം പുരോഗതിയിലേക്ക് കാലുകൾവെച്ചു പാതന്ത്രം.

പുതിയ ടിരുങ്ങൽ സിനിമായിൽവരുമ്പോൾ ടോ സി.ജയിംസിനെ വളരെ നിർബന്ധിച്ചു, പോയിക്കാണു വാൻ. അവൻ അതു ക്ഷമപണ്ണതോടുകൂടി നിരസിച്ചു. ഭാസി അവനോട് പറയും:

“അതു കമായുടെ അടബ്ദം മനസ്സിലുംകൊണ്ടായിട്ടു കില്ലും.”

ജയിംസ് അധിജ്ഞതയോടുകൂടി ഉത്തിവച്ചിച്ചു:

സിനിമാച്ചിത്രിതുരുഞ്ഞുടെ അടബ്ദം അല്ലോ? - നടിനട നംതുടെ അടബ്ദം?”

ഷേക്കുണ്ണിയറിനീറും റഡം കമകൾ മാത്രം ജയിംസ് കണ്ടു. മറ്റു കമകളും കാണുവാൻ ഭാസി വിശ്വേഷണം നിർബന്ധിച്ചു. ജയിംസ് അഭിവാദ്യം ഏതിരുത്തുനിന്നു. അവസാനതാസി തിരക്കാനിച്ചു, തന്നേപോയി സിനിമാ കാണുന്നതിന്. ജയിംസിന് അതു സഹതമല്ലായിരുന്നു. ഭാസിയെ വേർപ്പിരിയുന്നതുമാത്രമായിരുന്നു. അവൻറെ ശുദ്ധയത്തിനു സഹിക്കവാൻ പാടില്ലെന്തിരുന്നതു്. അവൻ എം സവാവിനെ സിനിമാശാലയിലേക്കു അവരുമായിച്ചു.

സിനിമാച്ചിത്രിതുരുഞ്ഞുടും കാണുവാൻ ജയിംസിനു കൊന്തുകും ഉണ്ടായിരുന്നതുണ്ടി. ആ കൊന്തുകും അവൻറെ റാന്ത്രികരലപരിപാടികളിൽ മാറ്റപ പത്രങ്ങി. നാട്കന്ത്ര തും സിനിമാകളും ആ സഖാകൾ, ഓന്നാന്നോലും വിടംതെ കണ്ടു രസിച്ചു. അതോന്നെ അവരുടെ അനന്തം തടിച്ചു, വക്കിച്ചേട്ടെന്നു പണ്ണേപ്പട്ടി മുങ്ഗിച്ചേപ്പും!

IV

അതനടത്തിന്നറയും അധികംവരത്തിന്നറയും അഥവാസ്വനിയതകളിൽക്കൂടി കോളജ്ഞ്‌ജീവിതത്തിന്നറ, ഓരോ വിനാഴികയും നീതിക്രാഡിതന.

“ഡാസി, എല്ലും വിഷയത്തിനും, നൂം ഇങ്ങനെ തോറുപോയാൽ എത്രതുചെയ്യും? എങ്ങനെയാണോ നമ്മിൽ ഒരുമോശ്യനും കിട്ടുന്നതു്?”

ഇക്കിംസ് ശക്കാക്കലനായി.

“പ്രമോശ്യനും കിട്ടാനാണോ വിഷമം? വാൺഡിക്കപ്പീരിക്ഷയുടെ തലേ അഴുയിൽ മുന്നനാലുംവിവസം നല്ല ‘വക്സ്’ ചെയ്യുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ പേട്ടിക്കാൻനാണമില്ല..”

ഡാസി ഇക്കിംസിനെ അശ്രദ്ധപിഴ്ചിച്ചു.

“ഫ്ലോഹിതാ, അതു പരിശോധനയോന്നാണില്ല! മുന്നനാലുംവിവസം പറിച്ചും ഒരു കൊണ്ടുതെത്ത പോഷ്ടുന്നതീങ്ങമോ? ഇന്നതൊന്തു നന്നായിട്ട് പറിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷയെന്നാണമില്ല. ഇന്തി സിനിമാജീംഗം നാം പോകേന്നടം. മാസം എറ്റ മുറിവുതുതുവാ വീടിക്കനിനാവാങ്ങി പഠിച്ചിട്ട് പരിക്ഷയിൽക്കൂടെ തോറുതെച്ചുപ്പിയിട്ടുചെന്നാൽ മതിയേം.”

“വേണമെങ്കിൽ തോന്തിനാണോ ശാരിരി എഴുതിത്തരാം ഇയിക്കുമെന്നു്. അതിൽക്കൂടുതൽ വല്ലതുംവേണ്ടോ? മുന്നനാലുംവിവസം ഒന്ന് നല്ലതുപോലെ പബ്ലിക്കണം. എന്നാൽ ഷൈഡ് പാസ്. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നേ പുന്നകളും അഭിത്തിങ്കരയെന്നാം വേണ്ടോ?”

X   X   X   X

സന്ദേശാഖാദരിതനായി ഡാസിഇക്കിംസിനോട് ചേം
ദിച്ചു:

“നി അറിയേതാം?”

“எந்தும்?”

“നാല്ലതെ ഡോക്ടർ.”

“‘யുംഘാരംയെങ്കി പോട്ടു്. വരുന്ന അതുകൂടിലാണേ
പരിക്ഷ?’”

“എന്നെന്ന് സഹോദരിയാണെന്തിലേ നായിക.”

“ആര്യ? ഇന്നകിയോ?”

“അരന്തേ.”

“നാടകക്കമ്പനിയിൽ മെന്റർഷ്ട് അധികംനാളുണ്ടാവാം എന്ന് ദിനംനിന്ന് തോന്നുണ്ട്.”

“എത്ര നാളിയാലും ‘നാളിതെ നാഡിക ജോന് കിയാം.’”

“ കുന്നംതു നമ്മക്ക തീസ്തുയായിട്ടും വോക്കണ

ജയിംസിന്റെ ഫോറ്മേഷൻ അലോഹന്യൂട്ട് അപേക്ഷ തന്റെ കൈവിളിക്കമായി കയറി. അവിടെ ചില സൂന്ദര മുത്തികൾ അവന്നു പ്രസ്തുതമായി.

“அனங் கிரியூக்ஷஸ் மாயி ஏவார்கள் குறிப்பு வாய் அது ஜெபாகி!— அவ்வளிமா தாங்களுக்கும் பூதில் கட்டித் தொழுத் தொழுதுது, அதுக்கும் காலனாக்கும் அவனின்கீழ் நினைத்து விடுதலை உண்டு என்கி!”

അത് താങ്കളുടെ ഫലപ്പിൽ ഒരു സാധ്യുജ്ഞസിദ്ധിയുടെ സ്വന്നം ദായകരമാണ് അവൻ കണ്ട്.

“അന്നു തൊന്ത് മംലകൊട്ടത്രതു” ഫോറവും ഉച്ചിതമായിപ്പോയെന്ന് ഇന്നേന്നീക്കുണ്ടാവുംപ്രേക്ഷനണ്ട്. ഏതു പേരായിരിക്കും ഈന്നാദശും അഭ്യർഹിച്ചുകൊണ്ടതു?”

അവും ഉരിതായ്മനായി.

‘ வினாக்கிராமத்தில் பாரிசுவீரி நிடீன் பூஷ்ணலாக ஜேங், அதையெடுத்திருப்பதற்கு முன்னால் நிடீன் அதைக்கண்டு குடை நாட்களைப்பறித் தெயின்ஸ் தொழிழுமானால் நம்பலா பிடித்து. அவன் நாட்களை வெறுக்கிறான், என அதாவத்தோன்ஸுதாகுற்றினாலேவென்று! அவன் ஏதென

ദിത്തികൾ തുടിക്കയാണ്, സഹമല്ലതിന്റെ സംയുക്തി സിലിക്കവേണ്ടി!

“ജയിംസ്, അതു പ്രവേശിക്കുന്നോ.”

ഭാസി സഹോദരിയെ ജയിംസിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

“അതാണോ?”

“അതേ.”

ജയിംസിനു പിശപസിക്കവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, അതു ജാനകിയാണെന്നോ!

“എന്തൊരു സന്ദർശകമുള്ളു!”

അവൻറെ അധിരംഗങ്ങൾ ഭാസിയാറിയാതെ മന്തിച്ചുവോയി.

ജാനകിയുടെ നടന്നതും ഗാനങ്ങളും ജയിംസ് ശ്രദ്ധിച്ചു. പരിപൂർത്തയുടെ ഉയർച്ചയിൽ അനുമാതം ആരുവാൻ നടന്നതും ഗാനങ്ങൾക്കും കഴിയുമോ എന്നവന്ന് അന്തുത്തെപ്പുട്ട്. അതു അന്തുത്തും അവൻറെ മനസ്സിനെ കീഴ്മേം എടുത്തു മറിച്ചു.

നാടകം റിസ് ഭാസിയും ജയിംസും ഉറങ്കുവാൻ കിടന്നു. ഏന്നാൽ ജയിംസിനും ഉറക്കംവനില്ല. നാടക ത്തിലെ നായികയുടെ സ്വരണകൾ അവനെ നിങ്ങയിൽ നിന്നും നാലുമെല്ലക്കുലെ അടിച്ചുകറി.

എതിലും ഒരലസത ജയിംസിനെ ബാധിച്ചു. പരിക്കശ അട്ടുത്തിട്ടും ഒന്നും വായിക്കാതെയും ആഴ്ചതാതെയും, ആരുരാച്ചും ഒന്നും പറയാതെയും, അധികിസമമയവും ഏകം നത്തയിൽ അവൻ കഴിച്ചു ക്രൂന്നതായി കാണുപ്പുട്ട്. അതു ശാഖമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽനിന്നും പിടഞ്ഞണിറ്റു കൊണ്ട് ചിലഫേപ്പാർ അവൻ ഉച്ചരിക്കിംശം:

“നോനാണാംതും മാലതനു കേടോ!”

ജയിംസിന്റെ മനോഗതങ്ങൾ ഭാസി വേഗം മനസ്സിലാക്കി. സവാവിന്റെ എഡയഗതിയിൽ അവൻ സംതൃപ്തിയുണ്ടായി. സഹോദരിയെ അങ്ങനെനായാൽ സന്ധന ചുത്രാമാണി ഷഡ്യൂപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുണ്ടിൽ എന്ന ഭാസി പ്രത്യുശിച്ചു. അവൻ ജയിംസിനോട് പറഞ്ഞും:

“ജയിംസ്, റിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾക്കും ജാനകി താൽപര്യവുമ്പും ചോദിച്ചു.”

ജയിംസിന്റെ ശ്രദ്ധയത്തിനു പിന്നെയുണ്ട് നിലകിട്ടി തില്ല. ഭാസിയേംടു വിവരം തുറന്നപറയുവാൻ മടങ്ങും തോന്തി. മറ്റൊരു വിദ്രുളത്തിനുകൂടുതൽ തന്റെ ഇഷ്ട അവശ്യത മനസ്സിലാക്കുമോ എന്നുവാൻ ഭയന്നു. അതുനുണ്ടെന്നു അവൻ അല്ലതുപറന്തു.

ങ്ങൾ പിബുസം ജയിംസ് നാടകക്കമ്പനിയിൽത്തെന്നു അംഗകിയുമായി സംസംരിച്ചു. അശ്രദ്ധിച്ചു അശ്രദ്ധാസന്തതി നം വഴി തെളിക്കുത്തക്ക വിധത്തിലാണ് അവൻ പെരുമാറിയതു്. അതും ജയിംസിന്റെ സമാധാനക്കടിനു കാരണമായി.

ജയിംസിന്റെ ഒരേ ചലനങ്ങളും, മനസ്സിൽ ചില ഭാവവി പരിപാടികൾ തയാറാക്കിക്കൊണ്ടു് ഭാസി സകതുകം ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൻ പരിപാടി മിക്കവാറും ശ്രദ്ധ പത്രവസ്താവിയായിത്തന്നെ അവൻ തോന്തി.

“ജയിംസേ, അംഗകിക്കു വലിയ രഹംഗ്രഹം! അതിനു നീ സമതിക്കുമോ എന്ന ചെറിയ ഒരു സംശയം!”

ഭാസി ജയിംസിനോടു പറഞ്ഞു.

“ഭാസി, എനിക്കു നീ പറഞ്ഞതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല”
ജയിംസ് ഒന്നും അറിയാത്ത ഒരു നിജീയപട്ടം. അഭിനയിച്ചു.

“തുറന്ന പറയാം. മരാരാന്നമല്ല, ദാഖത്രംതിലോക്കു നിന്നെ ക്ഷണിക്കാൻ!”

പ്രജായും സന്ദേശാധ്യവും ഇടകലവന്ന് ഒരു മംഗലത്തെ നിരാശയുടെ നേരിയ ഒരു വൈശ്വമുന്നേതാ കുംകുടി ജയിംസ് പറഞ്ഞു.

“ഭാസി, തൊന്തു നിന്നിൽക്കിന്ന ഇതുവരെ യാതൊന്നും മാറ്റു വിടിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു തൊന്തു എത്ര യതെന്ന തുറന്ന കാണിക്കാടു. എനിക്കും ആതിനു വലിയ ശാശ്രമമുണ്ട്. എന്നും അപ്പുചുണ്ട് അറിഞ്ഞാൽ!—”

“എത്ര പറയാനും?”

“വരേ ജാതിയായതുകൊണ്ടു—”

“അ! മിരുവ്‌വാഹം ഇപ്പോൾ ധാരാളം നടക്കണം ണ്ട്. പലകം അതനാവദിച്ചിട്ടുണ്ട്”, അതിനാവേണ്ടി വാളിക്കണമെണ്ട്.”

“എന്നംലും അപ്പുചുന്ന്—”

“അതിന് ഒരു കാഞ്ചം ചെയ്യാൻ മതി. വിവാഹം നടന്നിട്ടെങ്കിലും അറിയിക്കാറും. അപ്പോൾ ഓളും ചെയ്യാം നാ?”

V

ഡാസിയുടെ സമോദരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്നും, മറ്റു ചില പരിത്സമിതികൾക്കുണ്ടാണ് അഥവാ ഫിക്കാർത്തിന്റെതന്നും, താമസിയാതെ ഭാര്യയുമായി വിട്ടിൽവരുമെന്നും, അന്ന വിവാഹത്തിന്റെ മറ്റു അദ്ദേഹം ബന്ധങ്ങൾ കൊണ്ടുടരുമെന്നും കാണിച്ചുള്ള മകൻറും ഒരുപ്പത്തു് വക്കിച്ചേടുന്ന വായിച്ചു. മിശ്രവിവാഹം അംഗ പദനിയമംബന്നും, അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ ലോകം ചുറ്റോഗമിക്കായുള്ളുവെന്നും അതിൽ ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു.

അമ്പ്രദാ അദ്ദേഹം വളരെ സംശയിച്ചു, അതു ചുത്തു നിന്നും ഏഴുത്തല്ലെന്നും എന്ന്. ഏന്നാൽ കൈയ്ക്കുറബു കൊണ്ടുതന്നെ ഏററുവും പ്രത്യുക്കണംയിരുന്നു അതു മറ്റൊരു തന്ത്രമല്ലെന്ന്. കൊടുംസ്പുത്രതുപോലെ അദ്ദേഹം ഒന്നു മുച്ചുക്കരിച്ചു. റീലൈപ്പട്ടിയുരുച്ചു് അതു ഏഴത്തു് അദ്ദേഹം കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു.

“ഈതോ എന്നും അംഗഭവം? കത്താവേ! എന്തും മകൻ ഇങ്ങനെന്നും ചെയ്യും?”

അദ്ദേഹം വളരെ നേരം വിചാരത്തിലാണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കലാജീയ ക്ലാസ്സുകളിൽനിന്നും ക്ലാസ്സുന്നിൽ കുട്ടിക്കടക്കുക ശ്രദ്ധിച്ചാടി. ഭ്രാന്തനേപോലെ അദ്ദേഹം ഏഴുനേരും.

“നിന്നും വലംകൈക നിന്നുംചു മറ്റതലിക്കണാവെ കിൽ അതിനെ വെട്ടി മുരബയറിയുക!”

അദ്ദേഹം വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞും

“നിന്നും വലംകൈ നിന്നോട് മറ്റതലിക്കണ്ണരു
ക്കിൽ അതിനെ വെട്ടി മുഖാശയില്ലോ ”

വാസുകിഷ്ഠം മറ്റു വക്കക്കിളം ആയും അഭിഭാവിക്കുന്ന സകല
സ്വന്തമാക്കി വക്കിച്ചേടുടൻ തിട്ടപ്പെടുത്തി. മുഴവും
അധികം കുടുതൽ കാര്യക്രമങ്ങൾ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചു. ഒരു
ഭാഗം ഗ്രേസിക്ക് റാത്കുഡിയത്തായി അധികം തയ്യാറാക്കി.
അധികം ഒരു അവക്കുളം അവക്കുളം രജിസ്ട്രർ ചെയ്യും.
അതു എഴുതിയിൽ ഇങ്ങനെ ചേത്തിരുന്നു.

“— — — നിന്നും വലംകൈ നിന്നോട് മറ്റതലി
ക്കണ്ണവെക്കിൽ അതിനെ വെട്ടി മുഖാശയില്ലോ എ
നാണല്ലോ കാത്താവദ്ധിചെയ്യിലിക്കുന്നതു’. അതു
കൊണ്ട് പാപിയായ മകനെ എന്നു പരിത്ര
ജിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതിൽ മകളേ, നീ വാദിക്കുക
ശോ വേദിക്കുകയോ അംതതു് — — — ”

അവക്കുടെ വീതം സ്വന്തമാക്കി ഇഷ്ടാനംസരണം വിനി
യോഗിച്ചു കാരിച്ചു എന്നും, അവൻ ദേവവത്തിനും സ
ദ്ധേയം സന്തോഷപ്രദമായ ഒന്നുണ്ടിൽ പ്രവേശിച്ചുകാണു
ന്നതിനു തന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏന്നും അവിടെ അട്ട
മുള്ളു ഒരു ആഗ്രഹമത്തിനു് ബാക്കി സ്വന്തമാക്കി മുഴ
വൻ നാൽകി അംപിക്കുകയുണ്ടു് ശ്രദ്ധപരമ്പരാഗം ചെയ്യു
ന്നതിനാണു തന്നും ഉദ്ദേശം മനും അതു എഴുതിയിൽ അ
ഡംബിച്ചിരുന്നു.

പിതാവിന്നും എഴുത്തു കിട്ടിയ ഇടൻ ഗ്രേസി വി
ടിലെത്തി. വക്കിച്ചേടുടൻ അശ്രൂമത്തിൽച്ചേറ്റുന്നു് കഫിഞ്ഞി
യുണ്ടു്. അവൻ അവിടെചെന്ന പിതാവിന്നും പാദങ്ങൾ
കുറി വിശേഷമാക്കിയിരുന്നു.

“മകളേ, നീ എന്തിനാണു് ഇങ്ങോട്ടുംടിപ്പോന്നതു്.

ഞാൻ എഴുത്തു ത്തിയുണ്ടു്. കിട്ടിയില്ലേ?”

“കിട്ടി അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഞാൻ വന്നതു്.”

“എന്തിനു്?”

“ശ്രദ്ധപ്രചൂർ സങ്കരപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ആശ്രാസി
പ്പിക്കണം.”

“ഇല്ല; മകളേ എന്തിക്കു സങ്കരമില്ല. അവൻ അന്നു

നെ യുത്ത്‌വുതുനായിപ്പോയി. അവനെ ദൈവസ്ഥാനം നേരുപുത്രന്മാരുമായി കൊണ്ടുപോകുന്നതുമല്ലോ! അതിനായി ഞാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കും.”

“അപ്പുചും, ദൈവം അപ്പുചുനീറയും എന്നീറയും പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊള്ളും.”

“മകളേ, എനിക്കിനി ഒരു കാരോഗി സംശയിക്കാൻമാലാണെന്നും.”

“അതെന്നുംപുത്രം.”

“എനിക്കെന്നാഗ്രഹം.”

“അപ്പുചുനീറ അഭ്യരഹം എന്നേട്ടും ചാറം.”

“നിനെന്നെല്ലാം കന്നുംസ്ത്രീയായിക്കാണാനും.”

“അപ്പുചും, അതിനും അഭ്യരഹം ചോദിക്കാനും കൈയാണും” ഞാനിനേംഡു വന്നതു.”

വക്കിച്ചേടുടനീറ എല്ലാം സന്ന്വേഷിക്കാൻ തുടിച്ചു. അധികം അഭ്യരഹം ഇല്ലാത്തതിൽ നിന്മമനം ചെയ്തിരുന്ന ഏക അഭ്യരഹം ഇതു നിരവേറിയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിരഞ്ഞു. മകളുടെ മുഴുവൻസുങ്ഗൾ റണ്ടും പിടിച്ചു അഭ്യരഹം മാറ്റുന്നും ചാറുന്നും: അവയെ ഉയർത്തി അനേകം മൃഖന്നങ്ങൾ ചൂജാറി. അവളുടെ ശരിസ്ഥിതി കരണ്ടൾ ചേരുതുകൊണ്ടും ആ പിതാവു ഗഞ്ചഗദ സ്വരംതിൽ അശ്രദ്ധാസ്ഥാപ്തം ചാംബരത്തു:

“മകളേ മരി. അതു മരി. എനിക്കതുമാരും കേട്ടു മരി. അതേതു എനിക്കിക്കണ്ണായിരുന്നും.”

കുറേക്കുടെ സാവധാനം അയാൾ തുടന്നു:

“ദൈവമേ! എന്തൊരാശ്രദ്ധംസം! അങ്കു കയ്യായു ദേ കിടലംണല്ലോ. മകളേ, ദൈവം നിനെ അഭ്യരഹിക്കുടെ! അവനെയും അഭ്യരഹിക്കുടെ!”

“അപ്പുചും, നമ്മുടെ റണ്ടുവേം്ക്കും ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കും.”

“മകളേ!”

അയാൾ ഒന്നു നിശ്ചപിച്ചു. ഗ്രേസി അയാളുടെ കൈകു കൈ തലേടാടിക്കൊണ്ടു വരുന്നും:

“അപ്പുചും ഇന്നാത്തനു ഞാൻ പോകുകയാണും. ഇനി ഒരു കന്നുംസ്ത്രീയായിട്ടും ഞാൻ തിരിക്കേയ വരി

കളിൽ. അതിനവേണ്ടി അപ്പുചുന്ന പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം. അപ്പുചുനവേണ്ടിയും അതിനുള്ളിൽ വേണ്ടിയും എന്നറം പ്രാർത്ഥിക്കം”.

“മക്കളേ, ദൈവം നിന്നെന്നും അവനെന്നും അൻ ശ്രദ്ധിക്കം.”

“അപ്പുചുര, ദൈവം അൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്ന് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അപ്പുചുന്ന തന്ന സ്ഥല തത് ഒരു അശ്രമം സ്ഥാപിക്കം!”

VI

വയലിൽ വിത്തുകൾമാത്രം തുക്കിക്കാരൻ വിത്തുള്ള നാ. കളകളും അവയേണ്ടാപ്പും ദിഷ്ടവളരുന്നു. അതിൽ വിസ്തൃതമായും പിന്ന പല പ്രാവശ്യം ഉളിച്ചുവോട്ടിയസ്തുമിച്ചു.

വക്കിച്ചേട്ടനീറ പറമ്പുകൾ ഏല്ലാം ഒരു ബംഡോ കാഡി മതിൽക്കെട്ടി മറച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു സന്റാസംഗ്രഹം മാണ്ഡ് അതു്. മനോഹരങ്ങളായ ഉള്ളാനങ്ങൾക്കൊണ്ട് ജോഹനവും കത്താവിനീറ ശ്രൂജ്ഞകരായ കന്നുബന്ധി കളിക്ക സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് പാവനവും ആയ അവിടെ ഒരു ദേവാലയവും ഒരു അതുരശാലയുംകൂടുതലുണ്ട്. അര നേകം രോഗികളും ഭരിതരും അവിടെ അകയും പ്രാവി ചുഡിക്കുന്നു. അവരെരയെല്ലാം ശ്രൂജ്ഞിക്കുന്നതിൽ അശ്രമാധിപാദ്യായ സിസ്തുർ അണാസ് (ഗ്രേസി) അധികം താൽ പത്രം കാണിച്ചു.

നട്ടച്ചസമയം. പക്ഷികൾ മരക്കൊണ്ടുകളിലും, മുഗ കുടർ മരത്തണ്ണലുകളിലും വിശ്രമിക്കുന്നു. ഗ്രേസിയും മാത്രം അതുര ശ്രൂജ്ഞയിൽ ബഹുമാനിയാണ്. ഒരു ധാരകി വെയിലിൽ വാട്ടിത്തള്ളൻ്റെ അതുരംപലയത്തിൽ എത്തൻി

ഒരു ദാരണ്യം രണ്ട് കുഞ്ഞം റെട്ടിയും സിസ്തുർ അണാസ് യാഹകിക്കുകൊണ്ടുതു. അതു ഭക്ഷിച്ചു് അവരും അശ്രമസിച്ചു.

“സമേംഡൻി, നിങ്ങൾ അരാബ്? കൊവിടെനിന്നു
ജാ വരുന്നതു്?”

ബ്രൂഹം നിരത്തെ സ്ത്രയ്ക്കിൽ സിസ്റ്റും ആഗാസ് ചേം
പിച്ചു.

“അഃം, ഞാനും പാപിനിയംണോ— കൊട്ടം
പാപിനി! എന്നർ ചരിത്രം കേട്ടാൽ അദ്ദേ
നട്ടണ്ടും!”

അവളുടെ കള്ളുകൾ നിംഭു.

“സമേംഡൻി, വ്യസനിക്കംതെ. പാപത്തിന്റെ പ
രിഖാരത്തിനും കുറഞ്ഞും ലോകത്തിൽ
വന്നതു്.”

“അമേഡേ, എന്നർ പാപങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു
യില്ല. അയ്യോ!”

“സമേംഡൻി, ആരക്കുന്ന പരിയംതെ. ഏതു പഠ
വും ചൊറുക്കപ്പെട്ടും. മദ്ദലോനായോട്ടേപോലും
ചൊറുത്തെ കരണാവാലിയിരാണു കത്താവു്! അ
ദ്രോഹത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുക.”

“അമേഡേ! എന്നർ പാപങ്ങൾ— അയ്യോ!”

അവൾ വിഞ്ചി വിഞ്ചിക്കുറഞ്ഞു.

“സമേംഡൻി കരിയംതെ കത്താവിൽ വിശ്രസി
ക്കുക.”

ങ്ങ നിശ്ചൈത അവിടെ വുംപിച്ചു.

“നിങ്ങൾ ആരാബാനും പാഞ്ചതില്ലപ്പേം.”

“അമേഡേ, ഞാൻ ഒരു നാടകക്കമ്പനിയിലെ നടി
യായിരുന്നു. അനു ഞാൻ സുഖരിയും ചെറുപ്പുകു
രിയും അധികിരുന്നു. എന്നു വിവാഹം ചെയ്തും
പുലതും ആഗ്രഹിച്ചു. അവരിൽ ഒരാഴു ഞാൻ
സ്ഥേമിച്ചു— നടരംജിന്ത. അയാൾ ഒരു സുഖവന്നും
നല്ല നടനും അധികിരുന്നു. തന്നും വിവാഹം നട
ത്തി..”

ങ്ങ വോധക്കുയത്തിലെന്നതുപോലെ അവൾ നിശ്ച
ജാപ്പയായി. സിസ്റ്റും ആഗാസ് ചേംപിച്ചു:

“എന്നിട്ടു്?”

“ശരാം വേബാൽ കുന്നനിയിൽപ്പേൻ പാട്ടി
ക്കവോക്കി. താമസിയാതെ തിരിച്ചുവരജലെന്ന പറ
ഞ്ഞു. രണ്ടുമാസം എന്ന് കാണിയെന്ന. കണ്ണിലു.
പിന്നു ഏറ്റിക്കു മാപ്പതെന്ന -- അല്ലോ -- അരക്കു
ഞാനൊന്താ പറഞ്ഞത്തു്? -- ഒറ്റഹാ! എന്ന് കാ
ത്തിയെന്ന. കണ്ണിലു. പിന്നു- എന്നുറ സമ്മാദര
നീറ കൂട്ടകൊന്നു- ഇയിംസ്.”

സിസ്റ്റേർ അനുഗ്രഹസ്വരൂപത്വം ഒന്നാണ് കൈക്കെട്ടി; അവരെല്ല പൂർക്കണ്ണിച്ചുനാം കണി. യാചക്കി തുടക്കമാണ്:

“ജീവിംസ് ഒരു കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. തെങ്ങൾ തമിൽ മൈഡുലുമായി. വിവരധം നടന്നു. എന്നിട്ട് അയാൾക്ക് പിന്നെ വിട്ടിൽനിന്നും തുപ്പം കാണുന്ന പനില്ല, മിനുംവായ എന്നെ വിവരധം കഴിച്ചിനാൽ അയാൾക്ക് ചുണ്ടതിനു വലിച്ച വിഷയമായി. അയാൾ ഏറേനും പറഞ്ഞു, എന്നും ഒരു സ്പ്രിംഗ്‌മാല കൊടുക്കാൻ. തോന്തു കൊടുത്തതില്ല. അൻഡ് ചെവകിട്ട് എന്നെ ആരോ കൂത്തി മറിവേണ്ടിയും.”

“അയ്യോ! ദൈവമേ! എന്നെന്ന് സ—”

സിസ്റ്റെ അതന്ന സിംഗൾ ശരീരം ആലിലപോലെ വിറക്കു.

“ക്കത്തിരുത്ത് ജീവിംസായിരുന്നോ?”

“ஸாஸ்யத்தை, கொந் பரிசுக்க. கொண்டிருத் தீயின்ஸாஸாந். அதைகொ கொந் மொசிகொடி தூ? வோஹிஸுகாந் அல்லதே விகிதூக்கங்கள் வோயி.”

“ஈணு! கெவமே! போலினுகங்கள் விடித்துக்கா ண்டபோயிக்கீ?”

“கொள்கேப்பயி ஸிக்கித்து ஜயிபிலிடெனான் கேட்கத். பின்னவேண்டும் ஓனிக்ரினத்துக்குடா.”

“ആരാധിക്കു കണ്ടിയതു?”

അതിയ പുംബ അൽപ്പം എന്ന സമാധിക്കണില്ലെങ്കിലും ഒന്ന്. എന്നേൻ സൗഖ്യവും ദിവസം പോയി. മേരു ജീവിപ്പം ചൊരിയും ചെരുത്തുമായിരുന്നു. എന്നേൻ സമേരാദരനും പൊട്ടിപ്പോലും കണക്കില്ല. വിട്ടിൽ ഞാൻ ചെ.സാ. അവിടെ ഉറുംനേരം കാശസമായിരുന്നു. ഞാൻ തെണ്ടിത്തെണ്ടി നടന്നു. അങ്ങനെ നടക്കുന്നും അം ഭയുന്നും നടക്കംഞ്ചനെ ഞാൻ കണ്ടു. അവനായിരുന്നു കൂത്തിയതു്. “ഒന്ന് കൂത്തിട്ടും ഏറ്റി ചത്തില്ലേട്ടി” എൻ എംതോക്കെണ്ടു് അയാൾക്കും കംബിയെച്ചുത്തു് എന്നു കൂത്തുവാൻ ഓരോ തൃഈ. തുംന് പ്രടിച്ചുമാറി. അങ്ങിയ ശക്തികൊണ്ടു് അയാൾക്കും നിലത്തുവിണു. തുംന് അം കൂംബികൊക്കുവശാപ്പുചുത്തി അയാളെ കൂത്തിക്കൊന്നു. അം ഫ്രോ! എന്നേൻ പാപങ്ങൾ!”

അവൻ ക്രമ്മവഹാത്തിക്കരണം.

“സമോദരി, നിന്നെഴുടെ പാപങ്ങൾ തന്മരം പെംഡക്കം. പിനെ എത്തുണ്ടായി, പറ—”

“രണ്ടുകൊല്ലും ഞാൻ ജയിലിൽ കിടന്നു. അതു കൂത്തിന്തു പിനെന്നും തെണ്ടിനടന്നു. അങ്ങനെ നടക്കുന്നും ഒരു വൈദികൻ മുസംഗിക്കുന്നു. “നീ എന്നേൻ പാപത്തുക്കരിച്ചു പശ്വാത്തപിക്കും”; അം ലൈഡ്കിൽ നരകാഗ്രിയിൽ നീ വിച്ഛും!” തുംന് അതു ശൈഖാഖാവതെ നടന്നു. അതു റാന്ത്രിയിൽ, തുംന് സപപ്പേന്നു കണ്ടു, ഒരു വല്ലിയ രീതിൽ തുംന് വീം നെന്നും, അതിനേൻ ഒക്കളിൽ ഒരു കൂരിള്ളു വന്നു നിന്നെന്നും, അതിരിൽ പിടിച്ചു ണ്ണും കയറിയെന്നും ഒക്കും. അതിരിൻ അത്മം എന്നിക്കു മുള്ളിലായി. അതുപുന്നു മുസംഗിച്ചിട്ടുത്തരജ്ഞും തുംന് ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കണക്കില്ല. അംമേ, എന്നിക്കു ജനങ്ങളുംനുപ്പുടണ്ണും. കൂരിശിനീതി തുംന് രക്ഷിക്കുപ്പുടണ്ണും. അംഫ്രോ! എന്നേൻ എടു പാപങ്ങൾ! അംഫ്രോ!”

പീണ്ടും അവൻ നെടുപ്പുവര്ത്തിക്കുംണ്ടു.

“സമോദരി വരിക. നമ്മൾ പജ്ഞിയിലോട്ട് വേ
കം. അവിടെ ഒരു നിങ്ങളെത്ത് ജ്ഞാനഘൂഢനാക്ക
ടിത്തും.”

ധാചകിയെ പജ്ഞിയിലാക്കിശിട്ട തിരികെ വന്നപ്പോൾ
പട്ടിച്ച ഒരുമിച്ചു സിറ്റുർ ശാഹാസ് വായിച്ചു:

“കത്താവിന്റെ സമോദരി, — —

ഈന്നല്ല സന്ദ്രഭജ്ഞ താൻ പജ്ഞിമുറാറിൽ
കണ്ണോൾ പജ്ഞിയിൽനിന്നും “പിതാവേ! എന്നു
കൊക്കവടിക്കരുതേ!” എന്നാളും ഒരു വിലുപം കേ
ട്ട. പജ്ഞിയിൽചെന്ന ഗോക്കിയപ്പോൾ, മുജ്ഞികൾ
കൊണ്ട് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു കരിത്തുയൽത്തി, ഒരു മേഖല
നിന്നും കരയുന്ന ഒരാളെക്കൊട്ടു. അഡ്യാസ്ത്രക
വിവരങ്ങൾ താൻ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ‘സ
മോദരിയുടെ സമോദരാനായ ജയിംസംബൻ’ അ
ഡംബൾ. ഇന്നലെയാണ് അഡ്യംബൾ ജയിലിൽനിന്നും
ഹരിക്കിയതു’. ഇപ്പോഴം അഡ്യംബൾ ഇന്നശ്രദ്ധയാ
ന്തിലുംണ്ട്. അഡ്യാസ്ത്രക മാനസാന്തരിലും പ
രശാന്തരാപത്തിലും നമ്മൾ ദൈവത്തെ സ്ത്രീകൾക്കാം.

“എന്ന് കരിഞ്ഞം പജ്ഞി വിക്കാരി”

സമംപ്തി.

